

Primera ponència: L'ALTERNATIVA EDUCATIVA

"Sols un debat produí controvèrsia..."

La ponència d'alternativa educativa fou la que va emprar més hores de tot el Congrés (Començà a les 10,30 h. i acabà a les quatre del capvespre). Durant tot el debat es tractaren un total de 26 esmenes parcials, de les quals 18 s'havien presentat dintre el plaç de temps assenyalat, 6 foren presentades des abans del Congrés pel Col·legi de Montission, fora de plaç però s'acceptaren, i dues pel Col·legi Nacional de Manacor (quatre professors) al moment de començar el Congrés, i que també s'acceptaren.

Les primeres 18, encara que robaren molt de temps, suposaven millores importants al text de la ponència o petites modificacions sense gaire importància. 15 foren acceptades, introduint a vegades algun canvi, dues foren rebutjades (una sobre que fos el Consell Escolar de cada centre el que contractés el nou professorat i l'altra sobre la jornada única de treball) considerant que encara que desitjables a llarg o mitjà plaç respectivament, no era el moment adequat per introduir-les en el text (el seu contingut, no obstant, fou acceptat com objectiu al qual arribar). Una altra esmena, sobre l'horari de treball del professorat d'EGB per la dedicació plena i exclusiva, obtingué un nombre de vots molt igualat i, per això, es féu una nova redacció que fou acceptada majoritàriament i que no especificava tant com el text inicial de la ponència i de l'esmena.

Les esmenes del Col·legi de Montission, en canvi, produïren un debat més substancial (i alguna intervenció fora de to...). Sense cap dubte, foren els moments més importants del Congrés car el debat era entre dues concepcions de l'alternativa: Una, defensora de l'ensenyança pública, de l'ensenyament aconfessional. L'altra, en contra d'aquests principis.

Hi hagueren dues intervencions defensant aqueixes esmenes, argumentant que el text de la ponència defensava l'ensenyança estatal en contra de la privada. La ponència i altres intervencions assenyalaren que l'alternativa planteja uns objectius a llarg plaç (quin tipus d'ensenyança volem arribar a tenir com a treballadors de l'ensenyança) i que, definits com una ensenyança pública, sense afany de lucre, democràtica, pluralista, aconfessional, gratuïta, etc. etc., no fan més que perjudicar als qui entenen l'ensenyament com a font de beneficis econòmics o ideològics, és a dir, als empresaris i propietaris dels centres, i que aquests objectius s'han d'aconseguir sense cap perjudici per als treballadors de l'ensenyança.

Aquesta ensenyança que volem arribar a tenir, res té que veure amb l'escola estatal i l'escola privada actual. Hi volem arribar a llarg plaç, superant els defectes d'una i de l'altra. Aquest nou sistema educatiu s'ha de caracteritzar com aconfessional, car els treballadors de l'ensenyança no tenim perquè ensenyar i formar religiosa-

ment (aquesta és una tasca que correspon més aviat als pares i als religiosos i que no pot esser substituïda per nosaltres).

Està ben clar que aspiram a que l'ensenyança no sigui font de beneficis, que els diners de la societat no serveixin per subvencionar uns centres privats que NO funcionin democràticament, pluralísticament, etc. etc. I això significa que els empresaris perdran les seves fonts de beneficis, i això és el que "pica". Però això no vol dir que els treballadors de l'ensenyança perdin el seu treball, ni molt menys, sinó al revés:

Tots aquests objectius no es poder fer sense respectar tots els drets dels treballadors de l'ensenyança, i així s'especifica bé a l'alternativa del nostre Sindicat.

* * *

Les darreres esmenes, de quatre companys de Manacor, feien referència a l'ensenyança "en" i "del" català: Una fou acceptada parcialment per la ponència (en el sentit d'eliminar la paraula "obligatori") rebutjant però els arguments que l'esmena presentava, i l'altra fou rebutjada.

Donam ara un resum de les esmenes més importants i de les votacions corresponents:

ESMENA No. 2 (Educación Especial)... S'accepta introduir-la dintre el text, però dintre els apartats corresponents.

ESMENA No. 6 (poders públics autonòmics)... rebutjada per 63 nos, i 48 sis, 20 abst.

ESMENA No. 7 (suprimir part de l'apartat sobre "aconfessionalitat")... acceptat per 71 sis, 28 nos, i 21 abst.

ESMENA No. 16 (sobre l'horari de la dedicació plena i exclusiva) Redacció nova car la votació fou: 34 sis, 33 nos, 32 abst.

ESMENA COL·LEGI MONTISSION

1a.— No s'accepta, Nos: 107, sf: 1, abs.: 9.

2a.— No s'accepta per majoria absoluta (ningú demanà recompte).

3a.— No s'accepta. Nos: 57, sis: 32, abs.: 34.

4a.— Suprimir caràcter aconfessional. No s'accepta, cap sí i algunes abstencions.

5a.— Assumida per la ponència, s'accepta per majoria absoluta.

6a.— No s'accepta; sf: 1, abs.: 6, No: Resta.

Finalment, es sotmet a votació la ponència globalment i s'aprova per majoria absoluta (tan sols un vot en contra i una abstenció).

Ponència d'alternativa sindical

La segunda Alternativa debatida por el pleno del 1er. congreso del STEI fue la sindical.

Defendieron el texto por la ponencia, Alberto Catalán y Paco Amaya, en primer lugar se presentó globalmente el texto y sin ninguna intervención más se pasó a defender la enmienda al texto presentado por el C.N.M. de Montuiri, defendida por Joan Mora, en la que se pretendía incluir en las características del sindical, la prohibición de tener en su interior doble afiliados, entre los argumentos dados por esta enmienda, destacó la puesta en duda de la independencia del STEI si permitía la doble afiliación.

En defensa del texto de la ponencia frente a la enmienda, intervino Alberto Catalán, argumentando la existencia de la doble afiliación en el STEI desde sus inicios y la actitud de los dobles afiliados en el STEI, que se ha caracterizado hasta ahora por su trabajo

y honrada actitud, por otra parte, tras este congreso el STEI puede quedar definitivamente consolidado como sindicato unitario, apoyado por todas las centrales sindicales de clase.

A continuación, el enmendante reafirmó su intención de mantener la enmienda y se pasó a un turno de intervenciones por los delegados, en la que se manifestaron mayoritariamente en favor de la doble afiliación, confirmando esta impresión al pasarse a votación la enmienda, que fue rechazada por abrumadora mayoría.

También en la discusión de esta ponencia que fue aprobada por una gran mayoría se mantuvo la práctica democrática que caracterizó todo el congreso.

La aplicación de estas conclusiones, potenciará al máximo el sindicalismo unitario, democrático, independiente, asambleario y sociopolítico, en todos los sectores de la enseñanza.

PONENCIA DE ALTERNATIVA SINDICAL

Debate sobre estatutos y reglamento interno

De las ponencias defendidas por nosotros relativas a Estatutos y Reglamento Interno hay que señalar que ambas eran las que mayor número de enmiendas había recibido siendo además la mayoría enmiendas realizadas por esa misma ponencia.

La razón de este tipo de enmiendas realizadas por la misma ponencia era de carácter fundamentalmente técnico. (Se trataba en principio de coordinar los artículos de ambas ponencias ya que entre ambos existían redundancias y contradicciones que había que solucionar)

Hay que decir también, en cuanto a la defensa de estas ponencias y de las enmiendas elaboradas por nosotros mismos que esta defensa, no estuvo a la altura necesaria debido a una serie de razones como son: la falta de coordinación anterior entre ambos ponentes, el nerviosismo, el cansancio de la asamblea, de la mesa y de los mismos ponentes

A pesar de todo ello la línea mantenida por la ponencia fue aprobada por regla general votándose solamente en contra de las propuestas realizadas en casos concretísimos y no fundamentales (sin entraren contradicción con la línea mantenida).

La labor efectuada en estos últimos días en cuanto a la refundición de artículos referentes a ambas enmiendas cuya consecuencia inmediata fue la elaboración de las enmiendas de la misma ponencia creemos que era una labor necesaria, ya que no era posible mantener las diferencias que aparecían entre los articulados, además de la eliminación de las redacciones inconcretas que existían o de la necesaria actualización.

Hay que decir entonces que, a pesar de los fallos realizados en la defensa de las enmiendas, el buen sentido de los delegados al Congreso consiguió la aprobación de un articulado, de tipo técnico, cuya realización era totalmente necesaria.

PONENCIA DE ESTATUTOS Y REGLAMENTO INTERNO